

LÀM THƠ KHÔNG BIẾT MỆT

Báo cho em một tin vui, anh vừa đau dậy
Em đừng suyt soa, đừng an ủi
Hãy sung sướng cùng anh
Như anh đã sung sướng ốm đau

Sung sướng mạnh khỏe
Anh phải chia với em sự sung sướng em biết không
Như đã từng bắt em chia cùng anh bao khổ đau oan ức
Anh đang sung sướng đang hạnh phúc

Mỗi bữa ăn anh mạnh dạn ăn ba bát cơm đầy
Mỗi buổi sáng anh mạnh dạn tắm mát
Anh ăn nhiều quá chẳng
Tắm nhiều quá chẳng

Em yêu, đừng trách anh
Hãy nhớ tin vui anh báo em
Anh vừa đau dậy
Em chưa vui nổi cùng anh sao, em yêu

Sao em ngu thế
Anh sắp kể em nghe bao chuyện lạ
Chuyện anh gặp thần chết trong cơn đau sung sướng
Thần chết, em ơi, ngồi ngay trên đầu giường

Thần chết, em ơi, đứng ngay trên trần mùng
Thần chết, em ơi, đẹp để không kém em
Ngây thơ không kém anh
Anh sung sướng quá, anh không đủ ngôn ngữ diễn tả

Hãy nhìn sâu mắt anh
Thần chết trong mắt anh quần áo thùng thình
Đầy nhân từ khoan khoái
Em yêu, em nhớ hay quên

Những món nợ anh đã từng vay em
Đã từng cùng em vay kẻ khác
Những món nợ vay một trả mười
Vay một bàn tay trả bao nhiêu thân xác

Vay một giọng lệ trả bao nhiêu đại dương
Vay một nụ cười vui
Trả bao nhiêu sầu thảm
Phải rồi em yêu, làm sao ta quên nổi

Những chủ nợ ta từng vay
Từng bắt ta nhớ nhớ khi vay
Nhớ nhớ khi khát nợ

Nhăn nhớ khi trả nợ

Em yêu, đừng la anh lạc đề
Cũng đừng sốt ruột
Anh nhớ anh ãng kể em nghe chuyện thần chết
Anh nhớ anh phải nói rõ em biết

Thần chết, chính là một chủ nợ
Em đừng giạt mình, đừng nhăn nhó
Chính thần chết đã cho ta vay ngày thôi nôi
Với bao nhiêu năm sống

Bao nhiêu ngọn nến đủ màu tươi cười trên chiếc bánh sinh nhật
Như anh đã từng vay thần chết
Bao nhiêu ngày đêm phấn đấu và yêu em
Em nhớ không, em yêu

Những lần chúng ta khát nợ nhau
Những lần chúng ta khát nợ người khác
Em nhớ đi, anh sắp kể em nghe
Chuyện anh vừa khát nợ với thần chết

Anh khát nợ tươi vui không thẹn thùng nhăn nhó
Khi thần chết nhìn ra anh, vồn vã :
-Ừa, xong rồi hả, ãng trả nợ ãng hả, sớm thế
-Ồi dào, xong gì ãng, bác ơi

Thần chết vồn vã hỏi, anh vồn vã ãp
Và anh tỉ tê với thần chết
Nào em chờ anh về yêu mến
Nào bè bạn chờ anh về nhậu nhẹt

Nào quê hương nhân loại chờ anh về phụng sự
Anh còn muốn tỉ tê nhiều nữa
Nhưng em biết sao không
Thần chết đã tươi cười giờ sỗ

Tươi cười gia hạn cho anh nợ
Không so đo lời ãi
Em yêu. Em thấy chưa
Đúng anh còn yêu em, yêu loài người

Còn muốn nhậu nhẹt và phụng sự
Như thần chết, ông chủ nợ nhân tư, còn yêu mến ta
Còn tiếp tục cho ta vay những ngọn nến rực rỡ
Nở chan hòa trên bánh sinh nhật em

Trên bánh sinh nhật của con thơ

Bánh sinh nhật của bằng hữu nhân loại
Đã vui nổi cùng anh chưa, em yêu
Hãy cùng anh ngọt ngào như bánh

Chiếc bánh sinh nhật tròn trĩnh thơm tho
Đang chờ ta chia nhau
Hãy cùng anh tung tăng như lửa
Ngọn lửa ấm áp của sự sống vẫn cháy

Dù nơi này hay nơi kia
Vẫn cháy, dù người này hay người khác
Vẫn cháy, dù chính đôi ta
Không còn nữa

Nhận tin vui anh báo chưa, em yêu
Hãy ghé nụ cười em gần lửa
Cho anh nhìn rõ
Hãy ghé hơi thở em gần bánh

Cho anh nuốt ngon
Hãy sung sướng cùng anh vừa đau dặng
Như anh sung sướng yêu em, yêu loài người
Sung sướng yêu sự sống, yêu sự chết

Và sung sướng làm thơ không biết mệt.

Trần Dạ Từ